

ZAPIS RAZGOVORA O MOŽNI USTANOVITVI POKLICNEGA PEVSKEGA ZBORA

Kulturna skupnost Slovenije, 16. junija 1988

Prisotni: France Dimec (LKS), Marjan Fajdiga (SNG Opera in balet, Ljubljana), Stane Jurgec (SNG Opera, Maribor), Ivo Petrić in Boris Šinigoj (Slovenska filharmonija), Jani Golob (RTV Ljubljana, TOZD Televizija), Marko Munih (RTV Ljubljana, Glasbeni program Radia Ljubljana), Maks Strmičnik (DSS), Jože Sivec (Filozofska fakulteta, Oddelek za muzikologijo), Meri Pleminitaš (PP Festival), Sergej Dolenc (Cankarjev dom)

Odsotni: Marjan Gabrijelčič (KSS), Lovro Sodja (ZDGPS) - opr., Igor Dekleva (DGUS), Marjan Gabrijelčič (AG), Primož Kuret (AG) - opr.

V poteku razprave so bila izražena naslednja stališča:

Ustanovitev 40-članskega poklicnega pevskega zboru bi predstavljalo zgolj podvajanje zborov, ki jih že imamo; lahko se torej pogovarjamo le o oratorijskem zboru, ki ni profesionalen, kajti iluzorno je, da bi naša šolska dejavnost lahko zagotavljala potrebne kadre (Ivo Petrić). Potrebujemo profesionalni amaterski zbor za kantate, ki bo imel najmanj 80 članov (Boris Šinigoj). Manjši zbor ne pride v poštev, ker se zvok manjšega zboru v veliki dvorani Cankarjevega doma izgubi (Sergej Dolenc). Po statusu delovnega razmerja je poklicni zbor pri nas totalna utopija, posebno še če vemo, da ni mogoča selekcija pevcev, ki z leti ne bi mogli več ustrezno opravljati poklica (France Dimec). S priložnostnim združevanjem slovenskih akademskih pevskih zborov bi dosegli boljše rezultate, kot s poklicnim pevskim zborom (Marko Munih in Stane Jurgec).

Mnenje strokovne službe Kulturne skupnosti Slovenije:

1. Večina prisotnih ni razmišljala o pobudi za ustanovitev poklicnega pevskega zboru, to je o nuji po kvalitativni rasti slovenske glasbene kulture na tem področju, temveč je poklicnost obravnavala le iz zornega kota stroškov za osebne dohodke.
2. Večina prisotnih ni razmišljala o dejstvu, da je za ustanovitev in rast poklicnega pevskega zboru potrebno določeno časovno razdobje za uresničevanje organizacijskega, kadrovskega in umetniškega procesa in je z osredotočenjem na potrebo po najmanj 80-članskem ansamblu, ki ga v prvi fazi gotovo sploh ni mogoče uresničiti, praktično onemogočila vsako konstruktivno razpravo.
3. Na razgovoru je bilo čutiti bojazen, da bo z ustanovitvijo poklicnega pevskega zboru v materialnem in umetniškem pogledu prizadeta že sicer utečena glasbena dejavnost. Večina prisotnih ni mogla dojeti oz. uveljaviti globalnega pogleda za reševanje predložene naloge, temveč je z očitno parcialnimi interesi odklonila rešitev, ker bi ta parcialne interese lahko ogrozila.

Pripravil: Milan Stibilj

Z A P I S N I K

s sestanka, ki je bil dne 2.2.1989 ob 12. uri v prostorih RTV Ljubljana.

NAVZOČI: Milan Stibilj (KSS), Boris Dolničar, Marko Munih in Dušan Velkaverh

D n e v n i r e d :

Pobuda za ustanovitev poklicnega pevskega zbora

Tov. Milan Stibilj je uvodoma posredoval mnenje, da je v okviru prizadevanj za skladni razvoj nacionalnih kulturnih dejavnosti nujna ustanovitev poklicnega pevskega zbora. Ta bi moral ustrezati sodobnim zahtevam strokovnosti in z vrhunskimi kvalitativnimi kriteriji omogočiti in vzpodbujati razvoj poustvarjalnosti in ustvarjalnosti na tem področju. Posebna vzbodbuda je tudi Gallusovo leto, zato je cilj, da bi zbor postavili do leta 1991. Poleg tega je tov. Stibilj predlagal, da bi zbor deloval pod okriljem RTV Ljubljana. To bi bilo mogoče razumeti tudi kot profesionalizacijo obstoječega komornega zbora RTV Ljubljana.

Direktor radijskih programov Boris Dolničar je pojasnil, da smo v dosedanjih pogovorih na RTV Ljubljana podprli predvsem zamisel o izoblikovanju zbora, ki bi deloval na profesionalni ravni, da pa spričo znanih objektivnih okoliščin v RTV Ljubljana trenutno nikakor ne pride v poštev sprejem ustreznega (predlog je 42) števila pevcev v redno delovno razmerje. Hkrati je poudaril, da v RTV Ljubljana nismo pripravljeni ukiniti ali odtujiti komorni zbor, ki deluje v okviru Glasbene produkcije že 44 let.

Tov. Milan Stibilj je pojasnil, da bi del sredstev za delovanje poklicnega zbora prispevala KSS, RTV Ljubljana pa bi namenila samo toliko sredstev, kolikor jih je do zdaj zagotavljala za delovanje svojega polpoklicnega zbora.

Odgovorni urednik Glasbenega programa Marko Munih (7 let je bil tudi dirigent komornega zbora) je pojasnil v zvezi s posvetom, ki se ga je udeležil 16. junija 1988, da je bila večina navzočih takrat proti ustanovitvi poklicnega pevskega zbora, vendar iz različnih razlogov.

Direktor Glasbene produkcije Dušan Velkaverh je potrdil mnenje, da v RTV Ljubljana vsaj v tem srednjeročnem obdobju ni možno računati na ustanovitev 42 delokrogov za tak zbor. Zato je predlagal, da bi sredstva, ki naj bi jih namenili za poklicni pevski zbor namenili za reorganizacijo in dvig kvalitete na profesionalno raven obstoječega komornega zbora RTV Ljubljana. Izrazil je mnenje, da bi z ustrezno materialno stimulacijo, pozitivno selekcijo in profesionalnim odnosom utegnili do leta 1991 dvigniti na poklicno raven tudi komorni zbor RTV Ljubljana in s tem pravzaprav doseči isti namen, kot ga zasleduje pobuda o ustanovitvi poklicnega zbora.

Tov. Milan Stibilj je izrazil mnenje, da bi samo s pevci, ki bi bili v rednem delovnem razmerju lahko dosegli uvodoma navedene zastavljene cilje.

Predstavniki RTV Ljubljana so menili, da bi bilo morda smotrno uresničiti zamisel o ustanovitvi poklicnega pevskega zbora v več fazah, pri čemer bi bila prva faza tista, ki jo je predlagal Dušan Velkaverh. To še zlasti zato, ker bi tako tudi v praksi preverili, kakšni bi bili lahko rezultati ob ustanovitvi poklicnega zbora.

Ob koncu so navzoči tudi ugotovili, da bi že do naslednjega študijskega leta morali sprejeti ustrezne ukrepe za izobraževanje večjega števila pevcev, saj gre po besedah tov. Stibilja pravzaprav za ustanavljanje novega poklica na Slovenskem (koncertni zborovski pevec).

Udeleženci sestanka so sklenili, da je treba pobudo nadaljevati v okvirih, kakršni so bili postavljeni na tem dogovoru.

Zapisal D.V.

Zapis

ugotovitev in sklepov v zvezi s problematiko ustanovitve poklicnega pevskega zbora, sprejetih na sestanku, ki ga je sklical predsednik Republiškega komiteja za kulturo tov. Vladimir Kavčič dne 24. novembra 1989.

Prisotni: Vladimir Kavčič - predsednik Republiškega komiteja za kulturo, Sergij Pelhan - predsednik skupščine Kulturne skupnosti Slovenije, Marjan Gabrijelčič - tajnik skupščine Kulturne skupnosti Slovenije, Jože Humer - svetovalec Izvršnega sveta Skupščine SRS, Marko Munih - odgovorni urednik in umetniški vodja glasbenega programa RTV Ljubljana, TOZD Radio, Milan Stibilj - strokovna služba KSS

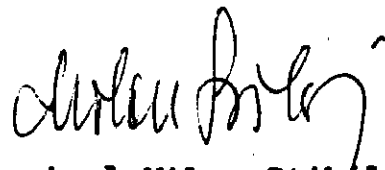
Prisotni so ugotovili, da je predsedstvo Kulturne skupnosti Slovenije na seji dne 18. septembra 1989 podprlo strokovni predlog za ustanovitev slovenskega poklicnega pevskega zbora in predlagalo, naj skupnost že v letu 1990 vključi poklicni pevski zbor v vsebinski in finančni načrt nacionalnega kulturnega programa, katerega uresničevanje bo zagotavljala SR Slovenija na republiški ravni.

Prisotni se strinjajo s predlogom strokovne delovne skupine, naj slovenski poklicni pevski zbor deluje kot programska in umetniško samostojen ansambel, vendar z uresničevanjem svojega delovnega programa v skladu z družbeno usmerjenostjo kulturnih dejavnosti.

Prisotni se strinjajo s predlogom strokovne delovne skupine, naj slovenski poklicni pevski zbor zaradi programske naravnosti (produkcija arhivskih posnetkov zborovskih del za potrebe radijskega programa) in organizacijsko-tehničnih razlogov deluje v okviru delovne organizacije ljubljanskega radia, poudarili pa so, da je treba glede tega najti drugačno rešitev, če predlagane iz kakršnikoli razlogov ne bo mogoče uresničiti.

Prisotni se strinjajo s strokovnim stališčem, da je treba slovenskemu pevskega zboru že med ustanavljanjem zagotoviti možnosti za ustrezen umetniški razvoj, kar pomeni, da poklicnega zbora ne bo mogoče ustanoviti, če ne bo zadoščeno strokovnim zahtevam pri kadrovske izbiri.

Prisotni so sklenili, da se morajo predstavniki Republiškega komiteja za kulturo in Kulturne skupnosti Slovenije takoj povezati z vodstvom RTV Ljubljana, TOZD Radio, zaradi dogovorov v zvezi z navedenimi predlogi.

Zapisal Milan Stibilj

NEKAJ RAZLOGOV za ustanovitev poklicnega zbora

Slovensko zborovstvo je doseglo skrajno mejo svojih razvojnih možnosti. Ljubiteljsko združevanje bolj ali manj pomanjkljivo izobraženih pevcev do določene mere uresničuje njihove lastne interese - med njimi glasbe v ožjem pomenu besede ni na prvem mestu, prej družabno udejstvovanje in potrjevanje. Zahtevam zborovske glasbe, kot samostojne zvrsti glasbenega udejstvovanja (mišljena je zborovska glasba a cappella) pa lahko v celoti ustreže le skupina izšolanih glasbenikov, ki je pripravljena svoje znanje poklicno vpreči v študij, snemanje in javno produkcijo zborovskih skladb. Izšolano poustvarjalno telo bo preseglo prag praktične izvedljivosti, ki si ga mora postaviti sleherni (sicer maloštevilni) slovenski skladatelj, ki piše za zbor, če upa na vsaj spodobno izvedbo svoje skladbe - tedaj bo mogoče razmišljati in pisati normalno, svobodno in sproščeno, sledeč v celoti glasbeno estetskim oblikovalnim izhodiščem in upoštevajoč le fiziološke omejitve. Ljubiteljsko zborovstvo se bo v tem primeru bolj osredotočilo k namenom in ciljem avtentičnega ljubiteljsstva, sproščene odgovornosti za celo vejo glasbene kulture. Zgledovanje k profesionalnemu pevskeму ansamblu pa bo hkrati tudi nov izziv k razvoju v programskem in izvajalskem pogledu.

Marko STUDEN

Izhodišča za oblikovanje Statuta javnega zavoda Slovenska filharmonija

Slovenski komorni zbor je bil ustanovljen leta 1991 na osnovi dogovora med takratnim Republiškim sekretariatom za kulturo in Društvom Slovenski komorni zbor (priloga št.1), njegovo financiranje pa zagotovljeno s Pogodbo o začasnem financiranju Društva, ki jo je podpisal Republiški sekretar za kulturo dr. Andrej Capuder (priloga št. 2). Začasno financiranje Slovenskega pevskega zbora je bilo uvedeno zato, ker so takrat propadla vsa prizadevanja, da bi poklicni zbor priključili katerikoli obstoječi ustanovi in je bila zato ta naloga preložena na kasnejši čas. Vedeti je namreč treba, da so takrat vsi odločujoči glasbeni činitelji, z Društvom slovenskih skladateljev in Slovensko filharmonijo na čelu, v poklicnem pevskem združenju videli zgolj dodatnega porabnika finančnih sredstev - nikogar ni ni niti najmanj skrbelo propadanje slovenske pevske kulture, še manj pa so razmišljali o nujnem razvoju slovenske glasbene kulture v celoti - in so zato skušali preprečiti njegovo ustanovitev. Edino nedeljeno podporo je ustanovitev dobila od Slovenskega pevskega združenja, torej od ljubiteljske dejavnosti, ki je doživljalo skrb vzbujajoče stanje na zborovskem področju in ugotovilo, da je ustanovitev poklicnega pevskega zbora nezamenljiva nujnost kot zgled za siceršnjo ljubiteljsko zborovsko dejavnost. Ob vsem tem je propadel tudi poskus spraviti novo pevsko združenje pod streho Radia Slovenija, saj je tamkašnja Glasbena produkcija, poskušala je temeljito izkoristiti nastalo situacijo, vsa dogovarjanja onemogočila z milo rešeno pretiranimi finančnimi zahtevami.

Ustanovitev Slovenskega komornega zbora kot društveno dejavnost je bila sprejeta kot začasna rešitev in je zato njegovo priključitev ustanovi Slovenska filharmonija praktično posledica naravnega in smiselnega razvoja slovenske glasbene poudarjalne dejavnosti. Vendar prinaša ta pridružitev vsaj v prvi fazi vrsto problemov, ki lahko, če ne bodo takoj razčiščeni, negativno vplivajo na prihodnji razvoj obeh ansamblov, to je orkestra in komornega zbora, v sklopu ustanove Slovenska filharmonija. Zato je treba v Statutu ustanove skrbno pretehtati njegovo vsebino in skupno življenje dveh docela različnih ansamblov tako natančno opredeliti, da se bo mogoče že vnaprej izogniti vsem možnim spornim prepletom okoliščin, ki so na drugih mestih (denimo pri ljubljanski Operi) povzročile toliko nepotrebnih, za delo in delovanje in ne nazadnje tudi za javnost nadvse škodljivih afer..

Predvsem je treba ugotoviti pomen izraza „Filharmonija“, ki ga pri nas domala vedno enačimo z vsebino izraza „orkester“. Po Vebinčevem Slovarju tujk pomeni izraz „Fiharmonija“ (v grščini sklad, soglasje oz pesem) predvsem društvo ljubiteljev glasbe (kot ime raznih društev in ustanov za gojitev glasbe in prirejanje koncertov) ter nadalje poslopje, v katerem so ti ljubitelji glasbe nastanjeni. To pa pomeni, da v okviru ustanove Slovenska filharmonija lahko enakopravno delujejo najrazličnejši glasbeni (izvajalski) ansambli vključno s izvajalci komorne glasbe (kot sta na pr. godalni kvartet ali klavirski trio) in tudi združenja oz. društva, ki delujejo kot razširjevalci oz.

pospeševalci glasbene kulture. Torej instrumentalni ansambel, ki deluje kot simfonični orkester in je sicer najbolj številčno in vrhunsko razvito izvajalsko telo evropske glasbene kulture, torej ni mogoče enačiti z izrazom „Filharmonija“, ker je enostavno kot Simfonični orkester lahko le eden izmed različnih delujočih glasbenih združenj v okviru ustanove Slovenska filharmonija. Mimogrede lahko ugotovimo, da je vse to posredno mogoče tudi razbrati iz Sklepa o ustanovitvi javnega zavoda Slovenska filharmonija.

Poleg drugega tudi ni mogoče iz samo enega gledišča obravnavati strokovne in umetniške naloge posameznih ansamblov, kajti ti se med seboj bistveno razlikujejo (vokalni in instrumentalni izvajalci, skupinsko in solistično izvajanje, različne stopnje poklicne izobrazbe) in je že zato nujna njihova samostojna umetniška odgovornost znotraj ustanove Slovenska filharmonija.

Zato je pri oblikovanju novega Statuta Slovenske filharmonije predvsem potrebno zagotoviti umetniško neomejeno samostojnost tako Simfoničnega orkestra, kakor tudi Slovenskega komornega zbora. Pri tem je seveda v prvi vrsti treba nedvoumno opredeliti pravice in dolžnosti in medsebojne odnose vodilnega kadra v Slovenski filharmoniji, to je poslovnega direktorja in obeh programskih direktorjev (ki izpolnujeta praktično naloge umetniških vodij), kot je to že predvideno v Sklepu o ustanovitvi javnega zavoda Slovenska filharmonija (ki sicer v nasprotju z njegovim besedilom v 4. členu ne izvaja in tudi ne more izvajati dejavnosti umetniškega ustvarjanja).

Statut Slovenske filharmonije mora vsebovati ločeni obravnavi delovanja orkestra in zbora, kar je prav tako mogoče izpeljati iz zgoraj omenjenega akta o ustanovitvi. To pomeni, da je treba ločiti poslovanje ne le v strokovnem, temveč tudi v materialnem pogledu, s čemer bo onemogočeno med drugim tudi nekontrolirano prelivanje sredstev znotraj ustanove. Poleg vsega je tudi nemogoče uresničevati programsko samostojnost (13. člen Sklepa o ustanovitvi) brez suverenosti nad materialnimi sredstvi. Iz tega izhaja tudi nujnost, da so stroški za poslovno dejavnost, torej stroški poslovnega direktorja skupaj s stroški za administrativno dejavnost, pokriti z ustreznimi deleži iz ločenih predračunov in ločenega finančnega poslovanja obeh umetniških ansamblov, pri čemer je treba vštetiti tudi vse dohodke iz komercialne dejavnosti ustanove, kot jih predvideva 4. člen Sklepa o ustanovitvi. Sprejeti je treba tudi sklep, da sta oba programska direktorja po funkciji člana Strokovnega sveta Slovenske filharmonije s pravico veta do vseh rešitev, ki bi lahko kakorkoli negativno vplivali na strokovno delovanje enega ali drugega ansambla

Ločeni del Statuta za delovanje Slovenskega komornega zbora mora obvezno vsebovati vsa določila, ki so bila opredeljena ob njegovi ustanovitvi in so tudi integralni del njegovega dosedanjega Statuta. To so seveda zahteve, ki jih je treba uresničiti ne glede na tozadnja določila za delovanje Organizacijske enote Simfonični orkester. Skrbno pretehtana določila so gotovo tudi v največji meri pripomogla k njegovemu uspešnemu razvoju, kar je nedvoumna ugotovitev, podprta z vrsto uspehov in izjemnimi javnimi pohvalami.

Tukaj je mišljena predvsem struktura delovne organiziranosti (priloga št. 3), ki je bila že v času ustanovitve Komornega zbora nekaj enkratnega, saj je slonela na informacijah o delovni praksi nekaterih najbolj uspešnih evropskih zborovskih združenj in na vrsti razgovorov z najbolj znanimi evropskimi zborovskimi dirigenti.

V statuarnem delu za Slovenski komorni zbor je treba uvesti institucijo zborovskega programskega sveta, ki je lahko tudi zborovska polovica Strokovnega sveta zavoda, okrepljena s strokovnjaki, ki jih izbere Programski direktor skupaj s člani organizacijske enote Slovenski komorni zbor. Vsebinsko boljša rešitev pa bi gotovo bila izbira določenega števila strokovnjakov, ki ne bi bili obremenjeni s članstvom v Strokovnem sveu Slovenske filharmonije.

Vsekakor je treba tudi nujno vnesti možnost in pogoje za predčasen odpoklic poslovnega in programskega direktorja, najsibo zaradi dokazane nesposobnosti ali pa kakršnega koli prestpka

V Statutu Javnega zavoda Slovenska filharmonija morajo biti torej upoštevana naslednja stališča:

- Organizacijski enoti Orkester Slovenske filharmonije in Slovenski komorni zbor sta v okviru javnega zavoda Slovenska filharmonija strokovno in umetniško samostojni, kar pomeni, da imata samostojna delovna programa in da je vsako medsebojno sodelovanje mogoče le na osnovi posebnega dogovora,
- Ločeno finančno poslovanje administracije in obeh organizacijskih enot (orkestra in zbora) je nujno, kar pomeni, da mora imeti letni finančni načrt tri sestavine: predračun za delovanje orkestra, za delovanje zbora in predračun za delovanje administracije,
- Programska direktorja morata biti po funkciji člana Strokovnega sveta Slovenske filharmonije s pravico veta pri vseh možnih sklepih, ki se tičejo strokovnega in umetniškega delovanja posameznega ansambla,
- Zborovski del statuta mora vsebovati vsa določila o delovnih nalogah in drugih obveznosti, kot so opredeljeni v dosedanjem statutu Društva Slovenski komorni zbor,
- Vnešena mora biti možnost za odpoklic katerega koli vodilnega organa Slovenske filharmonije

M I L A N S T I B I L J

Spoštovani gospod Franc Križnar
Radio Slovenija
1000 Ljubljana

14. aprila 2007

Spoštovani gospod Križnar,

te dni sem si vzel nekaj časa in natančneje pregledal izvode Vaših publikacij o slovenski glasbeni dejavnosti in naletel na nekatere nejasnosti oz. netočnosti, ki jih želim razjasniti.

Predvsem bi želel natančno pojasniti vse dogodke v zvezi z ustanovitjo našega in še vedno edinega poklicnega pevskega zbora, to je Slovenskega komornega zbora, ki sedaj deluje v okviru ustanove Slovenska filharmonija. Vi v svojem vprašanju za gospoda Cudermana navajate: "Vaša pojava je ... sijala ... do pobudnika, ustanovitelja, umetniškega vodje in dirigenta poklicnega zbora".

Od vsega začetka je bila ustanovitev prvega poklicnega zborovskega združenja moja zamisel - predvsem zaradi tožb ljubiteljski zborov, ki niso bili zadovoljni s stanjem v okviru slovenske zborovske dejavnosti in so pogrešali ansambel, po katerem bi se lahko v strokovnem pogledu zgledovali. Res pa je nadalje tudi še, da sem sam, brez vsake določene pomoči, sprožil akcijo v okviru Ministrstva za kulturo, da sem pripravil vso ustrezno dokumentacijo (vključno s statutom bodočega zbora, za katerega mi je kasneje g. Cuderman celo očital, da je za naše razmere preveč zahteven in mu večkrat onemogoča željeno samostojno odločanje) in še dodatno, da sem tudi jaz sam izbral in določil g. Cudermana za zborovega umetniškega vodja in s tem tudi za dirigenta ter da sem se o celotnem postopku z njim tudi pogovarjal. To so mi na nekem sestanku kasneje naši vrli glasbeniki tudi očitali, vendar sem kritike utišal z enostavnim vprašanjem: "katerega bi vi predlagali za to mesto". Seveda niso imeli nobenega drugega predloga.

Celotne zgodba je bila za slovenske glasbenike pravzaprav kar zelo sramotna, saj so ustanovitvi s preveč vidnimi osebnimi in grobimi pridobitniškimi interesi nasprotovali. Edino podporo za mojo akcijo sem dobi s strani zborovske Zveze v okviru tedanje Zveze kulturnih organizacij. To je tudi deloma razvidno iz pismenega materiala, ki si ga lahko ogledate na zgoščenki, ki sem Vam jo podaril. Ostalo dokumentacijo pa hranim v svojem arhivu.

Žalostno je seveda predvsem s strani g. Cudermana, da na Vaše vprašanje ni pošteno in ustrezno reagiral, kar jaz razumem - hudo mi je, da se moram tako izraziti - kot izraz klerikalnega sprenevedanja in premišljenega ponarejanja dogodkov, torej ustvarjanja legend, kar je sicer tudi kar zelo pogosta praksa našega glasbenega delovanja.

Vsekakor pa je nadvse zanimiv Vaš prispevek o bratih Avsenik, ki prav sili, da ga prebereš takorekoč med vrsticami. Saj je naravnost neverjetno, kako sta postala oba brata, sicer kompozicijsko popolni ničli, saj sta uveljavljala skrajni primitivizem glasbenega izražanja in celo onemogočila vsak razvoj takoimenovanega "narodno zabavnega" področja, celo

M I L A N S T I B I L J

slavljena skladatelja v okviru Društva slovenskih skladateljev. Vprašljiva je tudi označba "Oberkreinerjev", ki sta jo oba brata sama izkoristila za prodor na alpska področja izven Slovenije in jima "Tak (negativni) privesek" gotovo niso "obesili po krivici drugi, morda celo naši nasprotniki" (Slavko Avsenik).

Poleg vsega še zanimiva informacija o "umetniški" dejavnosti glasbeno nepismenega organizatorja slovenske narodno-zabavne branže. Že davno pokojni profesor violine in teoretičnih dejavnosti na ljubljanski Srednji glasbeni šoli in priložnostni skladatelj Jurij Gregorc (ki je bil tudi moj kolega v opernem orkestru) mi je zaupal, da komponira prispevke za Avsenike in da pozna več ljudi, ki Avsenikom prodajajo svoje izdelke. To je vsekakor zanimiva informacija (ki jo seveda ni mogoče in jo tudi nikoli ne bo mogoče dokazati, kajti odkupljeni prispevki so avtorsko že davno registrirani pod imenom Avsenik), ki je predvsem dokaz uspešnega podjetništva Avsenikovega dua in postavlja pod vprašaj našo kulturno moralo: kako je mogoče, da glasbeno nepismeni skupaj z bratom aranžerjem postaneta s pomočjo strokovnega društva (kolikor je naše DSS sploh to bilo in je sploh tudi še danes strokovno društvo) ugledna ustvarjalca. Da "mnogi ansambli kopirajo ne le toliko našo izvirno ansambelsko zasedbo, pač pa naše skladbe" (Vilko Avsenik) je kriva oz. jo omogoča skrajno poenostavljena harmonska osnova in vedno enaka diatonična melodija, ki takorekoč sili v nenehno ponavljanje istih obrazcev že v okviru delovanja Avsenikovega ansambla in ga je torej mogoče dobesedno razmnoževati tudi pri množici drugih tovrstnih ansamblih, ki se predvsem z masovno pomočjo vrste radijskih in televizijskih programov pojavljajo z vedno istimi "ljudskimi" in "nacionalno" nadvse "pomembnimi" prijemi. Sicer pa oba brata sama ugotavljata, da "Kompozicijski elementi naših skladb ne predstavljajo kakšnega posebnega fenomena. Fenomen smo mi - Avseniki". Ta samohvala je gotovo na mestu, dokazuje pa po drugi strani, da se Avsenika zavedata kulturne praznine svojega delovanja, ki pač nima nobene zveze z kakršnokoli tudi minimalno ustvarjalno glasbeno dejavnostjo. Avsenika sta družinsko podjetje za industrijsko izdelavo in masovno kopiranje ter razmnoževanje ansambelskih komadov, ki za svoj veliki dobiček nadvse uspešno izkoriščata duhovno praznino ob povsem domala tragično nerazviti muzikalnosti svoje okolice.

Naj še opozorim na netočno informacijo Igorja Dekleve v zvezi s produkcijo moje skladbe Condesation. Delo je bilo posneto pod mojim vodstvom za Radio Slovenija, bilo res v Beogradu nagrajeno za interpretacijo, vendar ni bilo pri nas nikoli javno izvajano, kot to trdi gospod Dekleva. To je sicer morda malo pomembna informacija, vendar je znak slabo kontroliranega navajanja s strani intervjuvanca, tudi nekakšno (spet) nepotrebno ustvarjanje legende.

Vse napisano je seveda zgolj za Vašo osebno rabo, lahko pa seveda moje informacije kakorkoli in kjerkoli preverite!

Pa lep pozdrav,

To: <franc.kriznar@siol.net>
From: Milan Stibilj <ljmkr1@pop3.arnes.si>
Subject: Re: problem ...
Cc:
Bcc:
X-Attachments:

Saj je bilo vse skupaj le opozorilo zaradi javnega ponarejanja dogodkov in slovenskega ustvarjanja (glasbenih) legend.
LP MS

Hvala, prejel in vzel na znanje. To je pa tudi vse, kar lahko po tolikem času izida knjige *e storim?

LP FK.

----- Original Message -----

From: [Milan Stibilj](mailto:Milan.Stibilj)

To: franc.kriznar@siol.net

Sent: Thursday, May 03, 2007 9:04 PM

Subject: problem ..}

Dragi gospod Kriznar,
k mojemu pismu od 14. aprila tudi dodatne informacije o dejavnosti oz. nedejvnosti gospoda Cudermana v zvezi s postopki ustanovitve poklicnega pevskega zbora.
Lep pozdrav, Milan

--
milan.stibilj@quest.arnes.si * www2.arnes.si/finearts/
www2.arnes.si/finearts/mstibilj.htm * www2.pms-lj.si/DEMO-kracija/